Tisztelt Képviselő-testület!

A közösségépítés jó példája az, amikor a lakóközösséget – szűkebb és tágabb értelemben is – egy probléma összekovácsol, együttműködésre ösztönöz. A tenni akarás tettekben is mérhető és eredményeket produkál. Eredményeket produkál ott, ahol a törvények és a jogszabályok betartatása csődöt mond, bármennyire is a felügyeleti szervek próbálnak úrrá lenni a megoldhatatlanon.

A Hadak útja-Etele út lakóközössége ez a követni való példa. Az Etele Pláza látogatóinak parkolása kaotikus helyzetet teremtett, de ezek az emberek nem adták fel és megoldást találtak a problémára.

Rengeteg beszélgetés, megbeszélés, ötletelés kellett ehhez. Hetenkénti találkozások, 2-3 naponta telefonbeszélgetések kovácsolták össze ezt a társaságot, ahol szinte baráti kapcsolatok is születtek. Szépen lassan kialakult, hogy ki, milyen szegmensét találja meg a nagy komplex tervnek. Volt, aki köveket mozgatott meg a szó legszorosabb értelmében, volt, aki ásót ragadott, mások gereblyét és lapátot. Voltak, akik virágokat vásároltak, az önkormányzat pedig kerítéseket biztosított.

Hosszú hetek munkája révén kialakult egy szép, rendezett zöldterület, olyan terek képződtek, amelyekre kitekintve mindenkit a megelégedés öröme tölt el és mivel mindenki kétkezi munkájának eredménye az, ami elkészült, így a lakóközösség minden tagja magáénak is tekinti az elért sikert és akként is vigyázz rá. A munkák során a jó időben sokat beszélgettek egymással az emberek, ezáltal megismerték egymás problémáit, jobban belelátnak egymás életébe, melynek következtében jobban oda is figyelnek egymásra. Így történhet meg az, hogy idős lakótársak süteményt kapnak szomszédaiktól, az autószerelő több munkához jut a lakóközösség autóinak kisebb-nagyobb munkáinak való elvégzéseivel. A lakók tudják, hol lakik a vízszerelő és melyik szomszéd az, aki elég ügyes ezermester ahhoz, hogy apró-cseprő problémákat megoldjon.

Üdítő példája ez annak, hogy megfelelő hozzáállással a problémák okozta bosszúságokat pozitív irányba is lehet fordítani.

Amikor a tanácsnok is tanácstalan….

Közel másfél évtizedre visszanyúló hiányként szerepel a Vasvirágsor területén egy kutyafuttató létesítése.

Az érintettek havi rendszerességgel panaszkodtak hiányára, így objektív nézőpontból a kutyafuttató megvalósulása örömmel kellett volna, hogy eltöltse a területen élőket.

Mégis a munkálatok hatalmas port kavartak átvitt értelemben. Petíciók születtek, felháborodott üzenetek érkeztek és, mint ahogy az később kiderült, volt olyan, nem is az érintett területen élő egyén, aki nem átallotta úgy felkorbácsolni az állóvízben keltett hullámokat, hogy a mételybe bevont emberek hovatovább megfenyegették a kutyatartókat. Elborzasztó példája ez annak, amikor a realitástól elrugaszkodva aljas emberek, politikai haszonszerzést remélve képesek a közvéleményt hamis mederbe terelni. Döbbenetes volt megtapasztalni azt, hogy egy gyönyörű gyümölcsökkel teli kosárba pottyant rohadó példány mekkora kárt tud okozni

De szerencsére a józanész és a realitás itt is felül tudott kerekedni a kicsinyes rosszindulaton. A futtató elkészült, a kedélyek megnyugodtak, a kutyatulajdonosok túltették magukat az őket ért atrocitásokon és fenyegetéseken. Így az élet lassan visszatért a régi kerékvágásba, jelenleg már négylábú társaink sincsenek kirekesztve az egyenlő esélyekből, a nekik szánt területen szabadon tudnak szaladgálni.

Az alapok letétele után újabb ötletek születtek, hogy mi mindennel lehetne szebbé és kényelmesebbé tenni az újonnan kialakított területet, így bízom benne, hogy a következő

beszámoló alkalmával az első történethez hasonlóan sikerül kialakítani közös nézőpontokat és a közösségi együttélés pozitív példája itt is megmutatkozik majd.

Budapest, 2023. január 16.

Rádi Károly
társadalmi felelősségvállalási tanácsnok